

РЕШЕНИЕ

№ 123 /17.10.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Хасковският окръжен съд, гражданска колегия, в закрито заседание на тридесети септември две хиляди и деветнадесета година в състав:

ОКРЪЖЕН СЪДИЯ: ТОДОР ХАДЖИЕВ

като разгледа докладваното от съдията т. д. № 139 по описа за 2019 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

„Ч.“ ЕООД е предявил против „Т.ЕС“ ООД, Д.С.Г. и С.Д.Г. искове с правно основание чл. 79 ЗЗД и чл. 92 ЗЗД общо за сумата от 137 162. 24 лв.

В исковата молба се твърди, че между „Ч.“ ЕООД и „Т.ЕС“ ООД на 05.04.2018 г. е сключен рамков договор за продажба на строителни материали, по който управителите на ответното дружество са се съгласили да носят солидарна отговорност за задълженията на същото. От сключване на договора до 11.07.2018 г. „Т.ЕС“ ООД е закупувал строителни материали, като за отделните доставки са издавани фактури и приемо – предавателни протоколи. Според чл. 2 купувачът следва да заплати доставените строителни материали в 90 – дневен срок от фактурирането, при неспазването на който дължи неустойка в размер на 0.5% от стойността на доставените неплатени материали. За доставените по 41 бр. фактури строителни материали ответното дружество дължи 125 553. 89 лв., неустойката за забава за които е в размер на 11 608. 35 лв., считано от изтичане на 90 – дневния срок за плащане. Предвид изложеното се иска да бъде постановено съдебно решение, с което ответниците да бъдат осъдени да заплатят солидарно неплатената сума за доставка на строителните материали, както и начислената неустойка.

Ответниците „Т.ЕС“ ООД и Д.С.Г. в срока по чл. 367, ал. 1 ГПК не взимат становище по иска.

Ответникът С.Д.Г. чрез назначения си особен представител оспорва исковете.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

„Ч.“ ЕООД е предявил против „Т.ЕС“ ООД, Д.С.Г. и С.Д.Г. в качеството им на поръчители искове по чл. 79 и чл. 92 ЗЗД, а по отношение на Д.С.Г. и С.Д.Г. във връзка с чл. 138 ЗЗД общо за сумата от 137 162. 24 лв., от които 125 553. 89 лв., представляваща стойността на доставени строителни материали по 41 бр. фактури, и 11 608. 35 лв. – неустойка за забава, произтичащи от сключения между тях рамков договор за доставка на строителни материали.

По делото не е спорно, че на 05.04.2018 г. между „Ч.“ ЕООД и „Т.ЕС“ ООД е сключен договор за продажба на строителни материали, с който по силата на чл. 5 като поръчители са се задължили управителите на ответното дружество - Д.С.Г. и С.Д.Г.. Т.

е. между страните е налице договор за търговска продажба с периодично изпълнение (чл. 332 ТЗ), с който продавачът се задължава да прехвърли собствеността върху определена вещ и да предаде същата на купувача срещу задължението на последния да плати уговорената цена и приеме същата. Следователно основателността на предявения иск по чл. 79 ЗЗД е обусловена от изпълнението на задължението на ищеца да достави заявените от ответното дружество строителни материали. Представените по делото доказателства – 41 бр. фактури, издадени в периода 16.04.2018 г. – 11.07.2018 г., приемо – предавателни протоколи към тях, както и от приетата съдебносчетоводна експертиза, според която издадените фактури са включени в дневниците за покупки на „Т.ЕС” ООД и за тях е ползван данъчен кредит, по категоричен начин сочат, че продавачът „Ч.“ ЕООД е изпълнил задължението си да достави заявените строителни материали на стойност 125 553. 89 лв. Вземането за стойността на доставените строителни материали е станало изискуемо с изтичането на 90 дни от издаване на фактурите и не са платени от купувача. Предвид изложеното съдът намира предявения иск по чл. 79 ЗЗД за стойността на доставените строителни материали за изцяло основателен. Предвид обстоятелството, че ответниците Д.С.Г. и С.Д.Г. са се съгласили да отговарят за изпълнението на задължението на купувача, присъдената сума се дължи от ответниците солидарно.

Забавата на купувача „Т.ЕС” ООД да плати в уговорения срок доставените му строителни материали обуславя отговорността за неустойка по чл. 6 от рамковия договор, която е в размер на 0.5% на ден от стойността на доставените материали. Общият размер на дължимата неустойка, изчислена върху стойността на всяка фактура от датата на изискуемост на съответното вземане (изтичане на 90 дни от издаване на фактурата, за която се отнася) до датата на подаване на исковата молба (12.09.2018 г.), възлиза на 11 608. 35 лв., която сума следва да се заплати солидарно от ответниците по силата на чл. 5 от договора.

С оглед изхода на спора на основание чл. 78, ал. 1 ГПК ответниците дължат на ищеца и направените по делото разноски за държавна такса, адвокатско възнаграждение и вещо лице общо в размер на 14 558. 29 лв., в която се включват и направените разноски по изпълнителното дело по налагане на допуснатите обезпечителни мерки, като всеки един от тях следва да заплати поотделно сумата от 4852. 76 лв.

Мотивиран от горното, съдът

Р Е Ш И :

ОСЪЖДА „Т.ЕС” ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. П., ул. „А.К.” № 16, ет. 1, ап. 4, Д.С.Г. с ЕГН ***** и С.Д.Г. с ЕГН ***** да заплатят солидарно на „Ч.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. Хасково, бул. „Освобождение” № 232 сумата от **125 553. 89 лв., представляваща стойността на доставени по Рамков договор от 05.04.2018 г. строителни материали в периода 16.04.2018 г. – 11.07.2018 г., както и сумата **11 608. 35 лв.**, представляваща неустойка по чл. 5 от Рамков договор от 05.04.2018 г. за периода 12.07.2018 г. – 12.09.2018 г.**

ОСЪЖДА „Т.ЕС” ООД, Д.С.Г. и С.Д.Г. всеки един от тях да заплати на „Ч.“ ЕООД разноски по делото в размер на 4852. 76 лв.

Решението може да бъде обжалвано пред Апелативен съд – Пловдив в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия: